

Forfatter: Gyllembourg-Ehrensverd, T. C.

Titel: Udrag fra To Tidsaldre

Citation: Gyllembourg-Ehrensverd, T. C.: "Drøm og Virkelighed", i Gyllembourg-Ehrensverd, T. C.: *Drøm og Virkelighed*, udg. af Anni Broue ; Anne-Marie Mai , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1986, s. 147. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-gyllem14val-shoot-idm139726068663216.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Drøm og Virkelighed

Ved Juletid havde han det snilde Indfald at bringe den lille Charles en heel Kurv fuld af Julegaver. Det barnlige Sind er næsten altid 148 taknemmeligt. Den glade Dreng klyngede sig med Hjertelighed til den milde Giver, der opstillede ham Huse, Træer, Soldater o.s.v. for at vise ham Brugen af de forskellige Herligheder, forklarede ham Billeder og især anviste ham nogle smaa Spil og spillede dem med ham til en Prøve. Dette var meget forstandigt beregnet paa at trække Tiden ud Charles jublede, og med moderlig og bedstemoderlig Interesse toge begge Fruentimmerne Deel i deres Yndlings Glæde og Taknemmelighed Det var Juledag. Den foregaaende Aften var i det simple Huus bleven festligholdt efter ringe Leilighed Et lille Juletræ stod endnu i Stuen. Man oppyntede det paany med friske Æbler, Kager og Lys, som man tændte til Ære for den store Tilvæxt af Julegaver. Baronens hjalp ved dette Arbeide. De to gamle Huusvenner kom imidlertid ogsaa og bragte deres lille Skjærv. De følte ingen synderlig Fornøielse ved at træffe den uventede, fornemme Gjæst, der ogsaa paa sin Side ønskede dem til Bloksbjerg. Men Husets Damer havde et saa skjønt Talent til at gjøre Honneurs, forenet med en saa god Tone, at Enhver snart fandt sig paa sin Plads. Baronens viste imidlertid de Nysankomne al Artighed, og de godmodige ældre Mænd kom snart i deres gamle Folder. Damerne bade Baronens at tage tiltakke hos dem, man satte sig om det tarvelige, men nette Bord i det bedste Lune, og tilbragte en Aften, der forekom Enhver som et lyst Punkt i Vinterens mørke Tid Fra denne Dag af bleve Baronens Besøg stedse hyppigere. Han søgte på alle Maader at indsmigre sig, og greb enhver Anledning til at vise Opmærksomhed Han bragte Bøger og Kobberværker, skjønne Blomster og andre saadanne smaa Behageligheder til den stille Familie, og den beskedne Maade, hvorpaa han ved alt Dette vidste at skjule sine lidenskabelige Følelser under Venskabs og Velvillies Slør, forskaffede ham ogsaa lidt efter lidt de troskyldige Fruentimmers Tillid og utvungne venlige Omgang. Heller ikke var han denne uværdig, saaledes som han for Øieblikket var, baade i Tanke og Handling; thi vel er det sandt, at han i sin Forelskelses første Periode havde næret forvovne og strafværdige Planer, men den Reenhed og qvindelige Værdighed, der som en Glorie omgav Claudines Hoved, havde for længe siden bortskræmt enhver ureen Forhaabning. Under hele Løbet af denne Vinter led den stakkels Baron af den indre Kamp mellem hans Kjærlighed og hans Stands Fordomme. Hans Venners Spot bragte Vægtskaalen til at helde til den ene Side, og hans urolige og skinsyge Lidenskab drog den til den modsatte.